

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419010184
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8419010184.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom v trestnej veci obžalovaného Y. N., narodeného X.X.XXXX v Kežmarku, bytom V. U. XX, pre prečin sprenevery podľa § 312 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3.10.2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Y. N., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom V.Á. U. XX, okres Kežmarok, prechodne bytom F. XX, J.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

po vzájomnej dohode s poškodeným R.W. N. tomuto poskytol číslo svojho osobného účtu vo VÚB banke „L. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX“ za účelom zaslania výplaty za mesiac máj 2018 z firmy M. L., L..C..I., U. N., ul. T. Č.. XXX, kde dňa 12.06.2018 mu na tento účet prišla výplata R. N. vo výške 377,96 €, ktorej časť vo výške 370 € podľa výpisu z účtu vybral dňa 12.06.2018 z bankomatu VÚB banky nachádzajúcom sa pri OD Jednota v Spišskej Belej, avšak napriek viacnásobným osobným výzvam R. N., aby mu tieto peniaze vyplatil, na toto nereagoval a zverené finančné prostriedky mu nevrátil, tieto minul pre vlastnú potrebu, čím takto spôsobil poškodenému R. N. škodu vo výške 377,96 €,

t e d a

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú,

č í m s p á c h a l

prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa mu výkon uloženého trestu podmienične o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu ustanovuje skúšobná doba na 4 (štyri) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona u k l a d á obžalovanému povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu poškodenému R. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. U. X, okr. Kežmarok vo výške 377,96 €.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému R. N.Í., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. U. X, okr. Kežmarok škodu vo výške 377,96 €.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 11.4.2019 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok na tunajšom súde obžalobu na obžalovaného Y. N. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.08.2019 obžalovaný v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku. Preto súd po prijatí tohto vyhlásenia vykonal dokazovanie výpovedou obžalovaného, poškodeného R. N. a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný vo svojej výpovedi na tomto hlavnom pojednávaní uviedol, že s poškodeným R. N.Í. sa spoznal v práci, poškodený ho požiadal, aby jeho výplata chodila na účet obžalovaného. Obžalovaný s tým súhlasil. Niekoľko mesiacov do posledného centa vydal všetko podľa výplatnej pásky. Následne sa začiatkom mája stretli v Krížovej Vsi, kde mu poškodený povedal, že výplata už bude chodiť na iný účet. V máji prišlo na účet obžalovaného 370 € aj nejaké centy. Tieto peniaze vybral z účtu v deň, keď prišli a o ich pôvode nepátral, nevedel, že sú to peniaze poškodeného, myslel si, že je to nejaký doplatok, aj keď už vo firme nepracoval. Po tom, čo o ne poškodený požiadal, obžalovaný volal zamestnávateľovi, kde mu potvrdili, že výplatu poškodeného poslali na jeho účet, avšak obžalovaný už bol odcestovaný, poškodenému povedal, aby počkal, kým zarobí peniaze a vráti mu ich. Výplata poškodeného ako aj obžalovaného chodievali na účet v rovnaký deň, bol o tom upozornený sms-kou.

Svedok poškodený R. N. uviedol, že s obžalovaným pracoval vo firme Treves vo Veľkej Lomnici podľa neho obžalovaný nehovorí pravdu, keď tvrdí, že netušil, odkiaľ sú peniaze, lebo veľmi dobre vedel, komu patrili. Kontaktoval obžalovaného druhý deň po tom, čo na účet prišla výplata. Uvedenú skutočnosť potvrdila i personalistka, no obžalovaný peniaze stále nevrátil. Mzda mu chodila na účet obžalovaného, nakoľko mal exekúciu a zablokovaný vlastný účet v banke a požiadal o to obžalovaného, ktorý súhlasil. Výplaty za marec a apríl mu do centa vrátil akonáhle mu došli na účet. Nevrátená zostala výplata za máj 2018. Výplatný termín bol okolo 10. až 12. v mesiaci. S obžalovaným komunikoval len cez SMS správy, naposledy 1.8.2018. Obžalovaný mu povedal, aby šiel za jeho bratom, ktorý mu vráti peniaze, ale neurobil to, nakoľko s bratom obžalovaného nič nemal. Z obavy, že by prišiel o ďalšie peniaze, zmenil príkaz na posielanie peňazí svojej neteri, urobil to hneď po tom, čo mu obžalovaný nevrátil peniaze a teda výplata za jún a ďalšie mesiace už bola zaslaná jeho neteri.

S poukazom na ustanovenie § 270 ods. 2 Trestného poriadku súd na pojednávaní prečítal SMS správy z mobilného telefónu svedka poškodeného R.W. N..

Súd sa zároveň oboznámil aj s listinnými dôkazmi založenými vo vyšetrovacom spise, konkrétne : správa z VÚB (čl. 40-42), výpisy z účtu (čl. 43-47), správou spol. Treves Slovakia (čl. 54), výplatnými páskami (čl. 55-57), aktuálny odpis z registra trestov, výpis z evidencie priestupkov ministerstva vnútra (čl. 70-71), správa o povesti (čl. 72), trestný príkaz OS Chrudín sp. zn.: 2T/206/2008, rozsudok OS Chrudim sp. zn.: 2T/193/2009, uznesenie KS Hradec Králové sp. zn.: 13To/531/2009, trestný príkaz OS Chrudín sp. zn.: 7T/67/2007, rozsudok OS Pardubice sp. zn.: 3T/196/2006, uznesenie OS Pardubice sp. zn.: 3T/196/2006, uznesenie KS v Hradci Králové sp. zn.: 13To/492/2010, dohoda o skončení pracovného pomeru, žiadosť o zmenu v personálnych údajoch, výplatné pásky.

Svedok poškodený R. N. si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 377,96 €.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či boli zabezpečené súdom, orgánmi činnými v trestnom konaní alebo niektorou zo strán trestného konania.

Súd mal za to, že skutok uvedený v obžalobe sa stal tak, ako je popísaný v skutkovej vete a vykazuje znaky trestného činu, pretože obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona.

Trestného činu sprenevery sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobí tak malú škodu.

Vo vzťahu ku skutku pripisovanému za vinu obžalovanému súd prihliadol najmä na výpoveď svedka - poškodeného R. N., a to aj napriek tomu, že jeho výpoveď a tvrdenia obžalovaný popieral. Takéto popieranie pravdivosti výpovede súd hodnotí len ako formu obhajoby obžalovaného v tomto trestnom konaní, ktorá je účelová.

Popis spáchaného skutku súd považuje za totožný s tým, ako sa v skutočnosti stal. Obžalovaný sa s poškodeným ústne dohodol na tom, že na účet obžalovaného budú prichádzať finančné prostriedky - mzda poškodeného zo spoločnosti Treves Slovakia, s.r.o. a ten mu ich mal odovzdať, resp. vrátiť v záujme vyhnutia sa exekúcii a zablokovaniu finančných prostriedkov na jeho bankovom účte. Uvedenú skutočnosť potvrdil aj sám obžalovaný a je preukázaná i z listinného dôkazu - žiadosti o zmenu v personálnych údajoch. Z jeho výpovede nie je pochybnosť o tom, že si bol vedomý toho, že peňažné prostriedky patrili poškodenému, mal i prehľad o finančných obratoch na svojom bankovom účte na základe SMS-notifikácií.

Popisovaný postup s prijatím a následným odovzdaním výplaty obžalovaný s poškodeným zrealizovali v mesiacoch apríl a máj (výplaty za marec a apríl), následne v mesiaci jún, po tom, čo si bol obžalovaný vedomý toho, že v spoločnosti už nepracuje, po pripísaní peňažných prostriedkov tieto z účtu vybral, avšak obžalovanému ich neodovzdal.

Súd uzatvára, že obžalovaný si musel byť vedomý pôvodu peňažných prostriedkov ako aj ich reálneho adresáta, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by sa obžalovaný s poškodeným dohodli o ukončení vzájomnej pomoci s prijímaním výplaty na účte obžalovaného. Obžalovaný síce vo svojej výpovedi povedal, že sa tak stalo v máji 2018, avšak toto vyjadrenie nebolo poškodeným potvrdené a súd ho považuje len ako formu obrany obžalovaného v trestnom konaní. Obžalovaný už vzhľadom na ukončenie svojho pracovného pomeru nemal očakávať akékoľvek ďalšie platby od spoločnosti Treves Slovakia s.r.o. Navyše bola platba označená iným variabilným číslom (pre každého zamestnanca vždy rovnakým), vo vzťahu k poškodenému číslom s koncovkou 22, o čom obžalovaný mohol vedieť z údajov z predchádzajúcich mesiacov.

Úmysel obžalovaného ponechať si peňažné prostriedky poškodeného možno vyvodit' i z jeho správania sa, kedy aj napriek výzve poškodeného mu tieto finančné prostriedky nevrátil, overoval si ich pôvod v spoločnosti Treves Slovakia, s.r.o., sľuboval ich vrátenie poškodenému, následne mu povedal, aby si peniaze vyzdvihol u jeho brata, čím sa zbavoval povinnosti ich vrátenia, čo ale svedčí o tom, že si bol tento povinnosti vedomý. Už v čase vybratia peňazí z bankomatu obžalovaný mal úmysel si ich ponechať a nevrátiť ich poškodenému. Navyše už v nasledujúci deň po vybratí peňažných prostriedkov z bankomatu bolo obžalovanému definitívne potvrdené zo strany poškodeného ako aj následným vlastným overením si v spoločnosti Treves Slovakia, s.r.o., že peňažné prostriedky predstavujú mzdu poškodeného, na vydanie ktorej bol obžalovaný opakovane vyzývaný.

Obžalovaný teda peňažné prostriedky, ktoré boli určené poškodenému z účtu vybral v takmer celej sume (v sume 370,- €) a prisvojil si ich ako cudziu vec, ktorá mu bola zverená, čím poškodil záujem spoločnosti na ochrane majetku iných osôb .

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd z odpisu z registra trestov zistil, že obžalovaný bol 17x súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného soudu Chrudim v Českej republike, sp. zn.: 7T/67/2017, ktorým bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 1 roka a 8 mesiacov do 26.4.2019. S poukazom na ustanovenie § 7b ods. 2 Trestného zákona súd na uvedené odsúdenie prihliada a zohľadňuje ho rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, nakoľko bolo vydané pre skutok, ktorý sa aj v Slovenskej republike považuje za trestný čin.

Obžalovaný bol doposiaľ 4x postihnutý za priestupok, naposledy v roku 2018. Obžalovaný má v mieste svojho bydliska ako aj u posledného známeho zamestnávateľa priemernú povesť.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov v ustanovení o individualizácii trestu v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku poľahčujúce a priťažujúce okolnosti ako aj na osobu páchatela, jeho čiastkové priznanie a možnosti jeho nápravy uloženým trestom.

V neprospech obžalovaného svedčila jedna priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, a to predchádzajúce odsúdenie za trestný čin. S poukazom na § 38 ods. 2 a ods. 4 súd pristúpil k sprísneniu trestnej sadzby danej zákonom a to tak, že dolnú hranicu Trestným zákonom trestnej sadzby uvedenej v § 213 ods. 1 Trestného zákona zvýšil o jednu tretinu a pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby až na 2 roky a 8 mesiacov.

Pri ukladaní trestu súd považoval za primerané uloženie trestu odňatia slobody na strednej hranici novoupravenej trestnej sadzby s podmieneným odkladom uloženého trestu na 4 ročnú skúšobnú dobu, v rámci ktorej sa súd snaží pôsobiť na obžalovaného v rámci individuálnej prevencie ako aj v záujme dlhodobiejšieho sledovania správania obžalovaného. Dĺžka skúšobnej doby je zároveň podmienená aj tým, že u obžalovaného ide o opätovné páchanie trestnej činnosti.

Súd zároveň uložil obžalovanému i jednu povinnosť spočívajúcu v nahradení škody poškodenému R. N. a to aj napriek tomu, že obžalovaný bol zaviazaný k náhrade škody osobitným výrokom (viď nižšie). Tento postup podľa názoru súdu umocňuje postavenie poškodeného vo vzťahu k vyplateniu spreneverených peňažných prostriedkov a zároveň zabezpečuje intenzívnejším spôsobom nahradenie škody.

Takto uložený trest podľa názoru súdu bude dostatočným prostriedkom na pôsobenie tak v rámci generálnej no najmä individuálnej prevencie vo vzťahu k obžalovanému.

V adhéznom konaní si poškodený R. N. riadne a včas uplatnil nárok na náhradu vzniknutej škody. Preto súd zaviazal obžalovaného k náhrade spôsobenej škody poškodenému v celom požadovanom rozsahu. prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.